

Zaak C-371/10

National Grid Indus BV

tegen

Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam

(verzoek van het Gerechtshof
Amsterdam om een prejudiciële beslissing)

„Verplaatsing van feitelijke bestuurszetel van vennootschap naar andere lidstaat dan die van haar oprichting — Vrijheid van vestiging — Artikel 49 VWEU — Heffing op latente meerwaarden van activa van vennootschap die haar zetel tussen lidstaten verplaatst — Bepaling van hoogte van heffing op moment van zetelverplaatsing — Onmiddellijke invordering van heffing — Evenredigheid”

Conclusie van advocaat-generaal J. Kokott van 8 september 2011 . . . . . I - 12277

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 29 november 2011 . . . . . I - 12307

Samenvatting van het arrest

1. *Vrijverkeer van personen — Vrijheid van vestiging — Verdragsbepalingen — Werkingssfeer — Verplaatsing naar andere lidstaat van feitelijke bestuurszetel van vennootschap naar nationaal recht*
(Art. 49 VWEU en 54 VWEU)

2. *Vrij verkeer van personen — Vrijheid van vestiging — Beperkingen — Belastingwetgeving — Verplaatsing naar andere lidstaat van feitelijke bestuurszetel van vennootschap naar nationaal recht*
(Art. 49 VWEU)
3. *Vrij verkeer van personen — Vrijheid van vestiging — Beperkingen — Belastingwetgeving — Verplaatsing naar andere lidstaat van feitelijke bestuurszetel van vennootschap naar nationaal recht*
(Art. 49 VWEU)

1. Een naar het recht van een lidstaat opgerichte vennootschap die haar feitelijke bestuurszetel naar een andere lidstaat verplaatst zonder dat deze verplaatsing haar hoedanigheid van vennootschap naar het recht van de eerste lidstaat aantast, kan zich op artikel 49 VWEU beroepen om de rechtmatigheid van een door de eerste lidstaat aan haar opgelegde heffing bij genoemde zetelverplaatsing aan de orde te stellen.

rechtspersoonlijkheid volgens het recht van de staat van oprichting kan behouden. Deze mogelijkheid impliceert echter geenszins dat de Verdragsregels inzake de vrijheid van vestiging niet op de nationale wetgeving op het gebied van de oprichting en ontbinding van vennootschappen van toepassing zijn.

(cf. punten 27, 30, 33, dictum 1)

Een lidstaat mag zowel de aanknoping omschrijven die van een vennootschap vereist is opdat deze kan worden geacht te zijn opgericht volgens het nationale recht van die lidstaat en uit dien hoofde het recht van vestiging heeft, als de aanknoping die vereist is om deze hoedanigheid naderhand te kunnen handhaven. Een lidstaat kan dus beperkingen stellen aan de verplaatsing naar een andere staat van de feitelijke bestuurszetel van een volgens zijn wettelijke regeling opgerichte vennootschap, opdat deze haar

2. Hoewel de Verdragsbepalingen betreffende de vrijheid van vestiging volgens de bewoordingen ervan het voordeel van de nationale behandeling in de lidstaat van ontvangst beogen te garanderen, verbieden zij de lidstaat van oorsprong ook om de vestiging van een van zijn burgers of van een naar zijn recht opgerichte vennootschap in een andere lidstaat te bemoeilijken.

Een nationale regeling krachtens welke de verplaatsing naar een andere lidstaat van de feitelijke bestuurszetel van een vennootschap naar nationaal recht leidt tot de onmiddellijke belasting van de latente meerwaarden van de verplaatste activa, terwijl dergelijke meerwaarden niet worden belast wanneer een dergelijke vennootschap haar zetel binnen het grondgebied van de betrokken lidstaat verplaatst en pas worden belast wanneer en voor zover zij daadwerkelijk worden gerealiseerd, voert een verschil in behandeling in wat de heffing op de meerwaarden betreft, en is van dien aard dat zij een vennootschap naar nationaal recht zal ontmoedigen om haar zetel naar een andere lidstaat te verplaatsen. Dit verschil in behandeling vormt een in beginsel door de Verdragsbepalingen inzake de vrijheid van vestiging verboden beperking.

De verplaatsing van de feitelijke bestuurszetel van een vennootschap van een lidstaat naar een andere lidstaat kan echter niet betekenen dat de lidstaat van oorsprong moet afzien van zijn recht om een meerwaarde te belasten die vóór genoemde verplaatsing in het kader van zijn fiscale bevoegdheid is ontstaan. Een dergelijke regeling strekt er immers toe, situaties te vermijden die afbreuk kunnen doen aan het recht van een lidstaat om zijn belastingbevoegdheid uit te oefenen met betrekking tot activiteiten die op zijn grondgebied plaatsvinden, en kan dus worden gerechtvaardigd om redenen die verband houden met het behoud van

de verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen lidstaten en is geschikt om de verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen de betrokken lidstaten te waarborgen.

(cf. punten 35, 37, 41, 46, 48)

3. Artikel 49 VWEU moet in die zin worden uitgelegd dat:

- het zich niet verzet tegen een regeling van een lidstaat krachtens welke het bedrag van de heffing over de latente meerwaarden van een vennootschap definitief wordt vastgesteld — zonder eventuele later optredende waardevormingen of meerwaarden in aanmerking te nemen — op het moment waarop de vennootschap, wegens de verplaatsing van haar feitelijke bestuurszetel naar een andere lidstaat, ophoudt in de eerste lidstaat belastbare winst te genieten; het is in dat verband van geen belang dat de belaste latente meerwaarden betrekking hebben op valutawinsten die in de lidstaat van ontvangst niet tot uitdrukking kunnen komen, gelet op het daar geldende belastingregime;
- het zich verzet tegen een regeling van een lidstaat die de onmiddellijke invordering voorschrijft van de heffing over de latente meerwaarden van vermogensbestanddelen van een

vennootschap die haar feitelijke bestuurszetel naar een andere lidstaat verplaatst, op het moment zelf van genoemde verplaatsing.

Een nationale regeling die de vennootschap die haar feitelijke bestuurszetel naar een andere lidstaat verplaatst, de keuze biedt tussen, enerzijds, de onmiddellijke betaling van het bedrag van de heffing, hetgeen tot een liquiditeitsnadeel zou leiden maar haar zou vrijstellen van latere administratieve lasten, en, anderzijds, de uitgestelde betaling van het bedrag van genoemde heffing, in

voorkomend geval inclusief rente overeenkomstig de toepasselijke nationale regeling, hetgeen voor de betrokken vennootschap noodzakelijkerwijs gepaard gaat met een administratieve last in verband met de monitoring van de verplaatste activa, zou immers een maatregel vormen die, als maatregel die geschikt is om de evenwichtige verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen de lidstaten te waarborgen, minder zou ingrijpen in de vrijheid van vestiging dan de onmiddellijke invordering van bedoelde heffing.

(cf. punten 64, 73, 86, dictum 2)